

Expunere de motive

Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

I. Descriere situației actuale

A. Cu privire la eliminarea obligativității plângerii prealabile

Raportul penal de conflict, născut din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, trebuie adus în fața organelor judiciare în vederea stabilirii caracterului infracțional (vinovăție, caracterul nejustificat, tipic și imputabil) și stabilirii consecințelor pentru persoana vătămată (renunțarea la aplicarea pedepsei sau condamnare). Dreptul de a aduce în fața justiției conflictul penal aparține, **ca regulă**, societății, ceea ce în plan procedural presupune oficialitatea procesului penal. Din momentul săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, acțiunea penală devine exercitabilă, exercitarea ei fiind conferită, **de regulă**, Ministerului Public/ parchetului, ca reprezentant al societății (principiul oficialității procesului penal). Există și cazuri în care, pentru considerente de politică penală, promovarea sau exercitarea acțiunii penale este subordonată unor condiții în lipsa căror acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare¹. Unul dintre acestea este și plângerea prealabilă, care condiționează punerea în mișcare a acțiunii penale de formularea ei de către persoana vătămată.

În Codul penal român, **infracțiunile de viol (art. 218), agresiune sexuală (219) și hărțuire sexuală (art. 223)** se numără printre infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Doctrina de specialitate reține că punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate numai în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere, **de regulă infracțiuni de o gravitate mai redusă, aflate la limita dintre răspunderea penală și răspunderea civilă delictuală**². Or, nu putem aprecia că aducerea atingere valorilor sociale (obiectul juridic) precum **libertatea sexuală a**

¹ Lavinia Valeria Lefterache, *Drept penal Partea generală*, ediția a II-a, Editura Hamangiu, 2018, p. 527.

² *Idem*.

unei persoane, integritatea fizică și psihică sau demnitatea persoanei³ constituie fapte de o gravitate redusă.

Conform unor date furnizate de Poliția Română, aproape **1000 de infracțiuni de viol** au fost consemnate numai în prima jumătate a anului 2019 la nivel național. Astfel, în medie, în România se săvârșesc cel puțin **5 violuri pe zi**. Potrivit unui Eurobarometru din 2016, peste jumătate – **55%** – dintre subiecții români consideră că ar exista situații în care violul este justificat⁴.

Conform datelor publicate de Ministerul Justiției, în perioada 1992-2019, au fost condamnate definitiv **17.836 de persoane** doar pentru infracțiunea de viol⁵. În realitate, **cifra neagră** a infracțiunii este între 6 și 10 ori mai mare, deoarece punerea în mișcare a acțiunii penale se făcea, și atunci, la fel ca și acum, doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Astfel, foarte multe persoane aflate în dependență economică, socială sau medicală de violator refuză să depună plângere sau o depun și apoi o retrag, astfel că acțiunea penală fie nu e pusă în mișcare, fie se obține o soluție de încetare a procesului penal (art. 16, alin. (1), lit. e) și art. 396 alin. (6) C. proc. pen.). Această situație juridică ascunde o tragică situație de fapt a zeci de mii de persoane, în special femei și copii, victime ale violului, agresiunii sexuale sau hărțuirii sexuale abandonate de societate din cauza unei legi care nu este în stare să apere pe deplin integritatea sexuală a persoanei.

În perioada 01.01.2016-31.12.2016, au fost 373 persoane condamnate pentru infracțiunile prev. de art. 218, 219 și 223 C. pen. din 1008 cauze penale aflate în diferite stadii de soluționare și privind aceleași infracțiuni. În perioada 01.01.2017-31.12.2017, au fost 330 de persoane condamnate pentru infracțiunile respective dintr-un total de 946 cauze penale aflate în diferite stadii de soluționare și privind aceleași infracțiuni. În perioada 01.01.2018-31.12.2018, au fost 333 persoane condamnate pentru infracțiunile respective dintr-un total de 990 cauze penale aflate în diferite stadii de soluționare și privind aceleași infracțiuni. În perioada 01.01.2019-30.06.2019, au existat 160 de persoane condamnate pentru infracțiunile

³ Mihail Udrioiu, *Drept penal Partea specială*, ediția a 6-a, Editura C. H. Beck, București, 2019, p. 195; 237.

⁴ ”România, 2019: cel puțin cinci violuri în fiecare zi, în prima jumătate a anului”, Europafm.ro, 11.08.2019, disponibil la: <https://www.europafm.ro/romania-2019-cel-putin-cinci-violuri-in-fiecare-zi-in-prima-jumatate-a-anului/>; accesat la data de 27.09.2019.

⁵ Ministerul Justiției, Date statistice, disponibil la: <http://www.just.ro/date-statistice/>; accesat la data de 28.09.2019.

respective dintr-un total de 557⁶. Observăm, pe de-o parte, că numărul condamnărilor anuale este mic comparativ cu numărul cauzelor aflate pe rol, situație cauzată de existența plângerii prealabile și tergiversarea pe care aceasta o implică în procesul penal (caracterul dilatoriu). Pe de altă parte, se observă că activitatea infracțională privind respectivele infracțiuni nu pare să se diminueze, dovadă că politica penală actuală în materie reclamă un anumit grad de ineficiență și necesită noi măsuri de combatere a criminalității sexuale.

De asemenea, fenomenul criminologic al infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale este de un grav fenomen astfel încât unul din cinci români e de părere că violul nu ar trebui pedepsit penal, văzându-l ca pe o normalitate socială. În special bărbații predispuși la infracțiunea de viol, agresiune sau hărțuire sexuală nu conștientizează gravitatea valorii sociale lezate, punând pe un picior de inferioritate integritatea, demnitatea și libertatea sexuală a femeii. Violatorii profită de condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de formularea plângerii prealabile și își intimidează victimele, prin manevre dolosive, pentru a nu formula plângeri. Totuși, chiar și dacă acestea formulează astfel de plângeri, pe parcursul procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii penale, violatorii își conving victimele să renunțe la plângerea prealabilă, obținând o soluție de clasare/ achitare. Astfel, statul investește sume substanțiale de bani pentru efectuarea urmăririi penale și trimiterea în judecată a persoanelor inculpate pentru săvârșirea de infracțiuni contra libertății și integrității sexuale. dar legea penală le dă posibilitatea să se înlăture singuri de la răspunderea penală chiar și în faze înaintate ale procesului penal. Pentru inculpații cărora nu li s-a dispus o măsură preventivă de interdicere a apropierei de victimă și a luării de contact cu aceasta, este foarte simplu ca aceștia să exercite influență pe lângă aceasta și să o determine să-și retragă plângerea. Mai mult, chiar și în cazul instituirii unei astfel de măsuri, inculpații iau legătură cu victimă prin interpuși din cauză că numărul insuficient al personalului din serviciul de probațiune nu permite urmărirea îndeaproape a activității zilnice a inculpatului.

În prezent, plângerea prealabilă se adresează de către persoana vătămată, personal sau prin mandatar ori reprezentant legal, organului de urmărire penală. La primirea plângerii prealabile, organul de urmărire penală verifică dacă aceasta îndeplinește condițiile de formă și dacă a fost depusă în termenul prevăzut de lege. De asemenea, dacă într-o cauză în care s-au făcut acte de urmărire penală se constată că este necesară plângerea prealabilă, organul de

⁶ Răspunsul Ministerului Justiției nr. 80602/01.10.2019

urmărire penală cheamă persoana vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plângerea. Doar în cazul unui răspuns afirmativ, organul de urmărire penală continuă cercetarea. În caz contrar înaintează procurorului actele încheiate și propunerea de clasare⁷.

Astfel, în cazul plângerii prealabile, exercitarea acțiunii penale este condiționată de formularea și menținerea plângerii respective de către persoana îndreptățită. În acest caz, plângerea prealabilă reprezintă un impediment procedural, deoarece în lipsa ei apare un obstacol în demararea procesului penal și tragerea la răspundere penală a celui vinovat de săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, iar prin retragerea plângerii ori prin împăcare intervine un obstacol în continuarea procesului penal și în tragerea la răspundere penală a celui vinovat de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală⁸.

B. Cu privire la limitele pedepsei pentru infracțiuni contra libertății și integrității sexuale.

B.1. Elemente de drept național pozitiv

1. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de viol, acestea sunt:

- pentru forma tip și cea asimilată (art. 218, alin. (1) și (2) C. pen): închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;
- varianta agravată a violului prevăzută de la art. 218, alin. (3) C. pen: închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;
- violul care a avut ca urmare moartea victimei prevăzut de art. 218, alin. (4) C. pen: închisoarea de la 7 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;

2. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de agresiune sexuală, acestea sunt:

- forma tip (art. 219, alin. (1) C. pen.): închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;
- varianta agravată a agresiunii sexuale prevăzute de art. 219, alin. (2) C. pen.: închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;
- agresiunea sexuală care a avut ca urmare moartea victimei prevăzut de art. 219, alin. (3) C. pen.: închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;
- având în vedere dispozițiile art. 36, alin. (3) C. pen în ipoteza în care are loc tentativă la infracțiunea de agresiune sexuală urmată de moartea praeterintenționată a victimei se

⁷ Lavinia Valeria Lefterache, *Op. cit.*, p. 528.

⁸ *Idem.*

va aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată prevăzută de art. 219, alin. (3): închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;

3. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de act sexual cu un minor, acestea sunt:

- pentru forma tip (art. 220, alin. (1) C. pen.): închisoarea de la 1 la 5 ani;
- în cazul variantelor agravate pedeapsă este: închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi (art. 220, alin. (2) sau (3) C. pen.); închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi (art. 220, alin. (4) C. pen.);

4. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de corupere sexuală a minorilor, acestea sunt:

- pentru forma tip (art. 221, alin. (1) C. pen.): închisoarea de la 1 la 5 ani;
- pentru prima variantă atenuată prevăzută de art. 221, alin. (3) C. pen.: închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amenda (120-240 zile-amendă);
- pentru cea de-a doua variantă atenuată prevăzută de art. 221, alin. (4) C. pen.: închisoarea de la 3 luni la 1 an sau amendă (120-240 zile-amendă);
- în cazul variantelor agravate prevăzută de art. 221, alin. (2) C. pen., pedeapsa este: închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi;

5. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale, acestea sunt:

- închisoarea de la 1 lună la 1 an sau amenda (120-240 zile-amendă);

6. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de hărțuire sexuală, acestea sunt:

- închisoarea de la 3 luni la 1 an sau amenda (120-240 zile-amendă);

B.2. Elemente de drept comparat european

Inspectând Codul penal al Republicii Austria⁹, al Regatului Belgiei¹⁰, al Republicii Bulgare¹¹, al Republicii Cehie¹², al Regatului Danemarca¹³, al Republicii Federale Germania¹⁴

⁹ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Austria-RO.html#footnote-1402020-1>; accesat la data de 11.06.2020.

¹⁰ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Belgia-RO.html>; accesat la data de 11.06.2020.

¹¹ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Bulgaria-RO.html>; aacesat la data de 11.06.2020.

¹² Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Cehia-RO.html>; accesat la data de 11.06.2020.

¹³ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Danemarca-RO.html>; accesat la data de 11.06.2020.

¹⁴ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Germania-RO.html>; accesat la data de 11.06.2020.

sau Regatul Suediei¹⁵, se constată că limitele de pedeapsă la infracțiunile împotriva integrității și libertății sexuale sunt, în medie, mai mari decât cele din România, punându-se accent pe pedepse mari pentru infracțiunile săvârșite împotriva minorilor. În medie, limitele de pedeapsă din statele membre ale Uniunii Europene sunt între 2,5 și 4,5 ani mai mari decât cele din România. Mai mult, pentru infracțiunile contra libertății și integrității sexuale, statele membre ale Uniunii Europene exclud, în medie, amenda penală, suspendarea executării pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei. Statele membre ale Uniunii Europene oferă o mare importanță pedepsirii penale pentru săvârșirea de infracțiuni împotriva integrității și libertății sexuale a minorilor, pedepsele fiind certe, efective și totale.

B. 3. Observații:

1. În România, legiuitorul a optat pentru pedepse foarte mici la infracțiuni precum racolarea de minori în scopuri sexuale și hărțuire sexuală, unde pedeapsa ajunge la maxim un an.
2. Limitele maxime mai mici de 7 ani permit ca, pentru anumite infracțiuni contra integrității sexuale să se dispună renunțarea la urmărire penală conform art. 318 C. proc. pen.
3. Limitele maxime mai mici de 7 ani permit ca, pentru anumite infracțiuni contra libertății și integrității sexuale să se dispună măsuri precum renunțarea la aplicarea pedepsei (art. 80, C. pen.), amânarea aplicării pedepsei (art. 83 C. pen.) sau chiar suspendarea executării pedepsei sub supraveghere (art.91 C. pen.), lucru de neacceptat într-o societate democratică și liberă, care pune accent pe protejarea integrității fizice și psihice a persoanei, pe libera sa dezvoltare și garantarea unei protecții din partea statului.
4. Actualele pedepse aplicate în România pentru săvârșirea infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale nu au reușit să oprească amploarea fenomenului infracțional, nu sunt sigure, certe și efective și nu inhibă impulsul criminal al unor persoane și determinarea lor de a săvârși astfel de infracțiuni.
5. În ciuda incriminării faptelor de natură penală privind încălcarea integrității și libertății sexuale a persoanei, încă există o cultură a violenței sexuale prin limbaj, prin care unele persoane promovează public comportamente antisociale, instigă la săvârșire de

¹⁵ Disponibil la: <http://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Suedia-RO.html>; accesat la data de 11.06.2020.

infrațiuni de viol, corupere sexuală a minorilor sau hărțuire sexuală, societatea fiind încă neputincioasă la astfel de acte iar legea penală fiind destul de neinhibitoare¹⁶.

II. Schimbări preconizate

Prin prezenta propunerea legislativă se urmărește eliminarea obligativității plângerii prealabile pentru punerea în mișcare a acțiunii penale la infracțiunile de viol (art. 218), agresiune sexuală (218) și hărțuire sexuală (art. 223). Astfel, urmărirea penală va putea începe din oficiu, în condițiile Titlului I, Partea Specială din Codul de procedură penală. În concret, organul de urmărire penală va putea fi sesizat atât ca urmare a **plângerii penale formulate de persoana vătămată (art. 289 C. proc. pen.), a denunțului formulat de o persoană care ia la cunoștință despre săvârșirea infracțiunii (art. 290 C. proc. pen.), a sesizării făcute de persoane cu funcții de conducere și de alte persoane (art. 291 C. proc. pen.), precum și în urma sesizării din oficiu a organului de urmărire penală (art. 292 C. proc. pen.)**. În toate cazurile, punerea în mișcare a acțiunii penale nu va mai fi făcută cu condiția formulării plângerii prealabile a persoanei vătămate, însemnând că urmărirea penală *in personam* va putea fi exercitată de procuror dacă se identifică persoana despre care există indicii rezonabile că a săvârșit infracțiunea.

De o deosebită importanță este faptul că urmărirea penală va putea fie efectuată ca urmare a **sesizării făcute de persoane cu funcții de conducere și de alte persoane**, adică de instituțiile responsabile de protecția socială de pe lângă autoritățile administrației publice locale și centrale și alte instituții publice care, până în prezent, deși luau cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni împotriva libertății și integrității sexuale, nu puteau contribui la prinderea autorului și erau nevoite să convingă victimă în a depune plângere prealabilă. Prin urmare, aceste instituții vor juca un rol fundamental în prevenirea și combaterea fenomenului infracțional iar sesizările lor vor avea efectul direct al tragerii la răspundere penală a autorilor de viol, agresiune și hărțuire sexuală.

¹⁶ Disponibil la: <https://www.libertatea.ro/stiri/alexandru-balan-a-fost-retinut-vloggerul-colo-a-instigat-la-violenta-sexuala-3029101>; accesat la data de 11.06.2020.

Disponibil la: <https://www.sport.ro/stiri/cazul-colo-nu-este-singular-un-alt-influencer-cu-sute-de-mii-de-fani-ii-calca-pe-urme-ce-a-postat-vloggerul.html>; accesat la data de 11.06.2020.

Disponibil la: <https://www.youtube.com/watch?v=eMmYTl7NNkQ>; accesat la data de 11.06.2020.

Prezenta propunere legislativă preia **modelul european al ocrotirii valorilor sociale** referitoare la libertatea și integritatea sexuală și le pune pe picior de egalitate cu infracțiunile împotriva vieții, unde plângerea prealabilă nu există. Rațiunea e una simplă și își are izvorul în **art. 22, alin. (1) din Constituția României, republicată**, care garantează **dreptul la viață, precum și la integritate fizică și psihică a persoanei**. Integritatea și libertatea sexuală a persoanei este componentă a integrității sale fizice și morale. Acest **drept fundamental, absolut și de generația I** este văzut ca un **monoid**, o **inviolabilitate** și **cel mai natural drept al omului**, un drept cetățenesc cu care începe inventarul drepturilor omului în cele mai importante acte internaționale din acest domeniu¹⁷. Cu alte cuvinte, dreptul la integritate și libertate sexuală are **același rang constituțional** cu dreptul la viață, fiind incluse în același articol. Așadar, ele sunt drepturi egale, prin urmare **legea penală trebuie să le ocrotească în mod egal**.

Dreptul la integritate fizică este definit chiar prin formularea constituțională. Strânsa sa legătură cu dreptul la viață a determinat reglementarea în același mod. Respectul integrității fizice este garantat chiar prin Constituție, rezultând astfel obligația autorităților publice de a o asigura. Orice atingere adusă integrității fizice a persoanei va trebui sancționată de către lege, iar dacă se impune, totuși, din considerente de ordin social, ea se poate face numai prin lege, în condițiile art. 53 din Constituție¹⁸. În acest sens, printre limitele enumerative de la art. 53 se regăsește și instrucția penală, pentru care se poate restrânge drepturi și libertăți fundamentale pentru a proteja altele mai importante.

Dreptul la integritate psihică este ocrotit și considerat de valoare constituțională, omul fiind conceput - sub aspect juridic - ca un complex de elemente în care fizicul și psihicul nu pot fi despărțite. Mutilarea uneia sau alteia dintre integrități este contrară drepturilor umane¹⁹.

Făcând apel la **rolul prohibitiv și punitiv al legii penale**, prezenta propunere vine să **inhibe un comportament animalic al firii umane**, cauzat de lipsa de educație, de mediul familial, social și economic, care atentează la integritatea și libertatea sexuală a persoanei, precum și la corpul acesteia, un comportament care lasă urme în plan fizic și psihic, uneori ireparabile. Propunerea legislativă este construită în jurul ideii lui **Cesare Beccaria** care spune

¹⁷ Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, *Drept constituțional și instituții politice*, ediția a 15-a, volumul I, Editura C. H. Beck, București, 2016, p. 163.

¹⁸ *Idem*.

¹⁹ *Idem*.

că *pedepsele trebuie să fie sigure (certe) și prompte*²⁰. Prin eliminarea obligativității plângerii prealabile, ne asigurăm că făptuitorul va răspunde întotdeauna pentru faptele sale penale, indiferent de încercarea determinării victimei sau dorința acesteia de a renunța la atragerea răspunderii penale. Prin prezenta propunere, se aduc o garanție din partea statului și un mesaj că libertatea și integritatea sexuală sunt la fel de importante precum viața omului și că nimeni nu are dreptul, nici măcar omul, să le lezeze, pentru că ele sunt de esența existenței noastre.

Lipsa obligativității plângerii prealabile nu afectează ancheta penală, deoarece procurorul va fi obligat în continuare să se asigure, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului (**art. 5, alin. (1) C. proc. pen.**). De asemenea, Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului iar respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor Codului de procedură penală (**art. 5, alin. (2) C. proc. pen.**).

De asemenea, propunerea legislativă urmărește să majoreze limitele pedepselor la infracțiunile contra libertății și integrității sexuale, astfel:

1. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de viol, acestea vor fi:

- pentru forma tip și cea asimilată (art. 218, alin. (1) și (2) C. pen): închisoarea **de la 6 la 12 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;
- varianta agravată a violului prevăzută de la art. 218, alin. (3) C. pen: închisoarea **de la 10 la 20 de ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;
- violul care a avut ca urmare moartea victimei prevăzut de art. 218, alin. (4) C. pen: închisoarea **de la 15 la 25 de ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;

2. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de agresiune sexuală, acestea vor fi:

- forma tip (art. 219, alin. (1) C. pen.): închisoarea **de la 3 la 10 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;
- varianta agravată a agresiunii sexuale prevăzute de art. 219, alin. (2) C. pen.: închisoarea **de la 5 la 12 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;
- agresiunea sexuală care a avut ca urmare moartea victimei prevăzut de art. 219, alin. (3) C. pen.: închisoarea **de la 7 la 18 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;

²⁰ Valerian Cioclei, Manual de criminologie, ediția a 8-a, Editura C. H. Beck, 2019, p. 66.

- având în vedere dispozițiile art. 36, alin. (3) C. pen în ipoteza în care are loc tentativă la infracțiunea de agresiune sexuală urmată de moartea praeterintenționată a victimei se va aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată prevăzută de art. 219, alin. (3): închisoarea **de la 7 la 18 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi;
- 3. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de act sexual cu un minor, acestea vor fi:**
 - pentru forma tip (art. 220, alin. (1) C. pen.): închisoarea **de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**;
 - în cazul variantelor agravate pedeapsă este: închisoarea **de la 10 la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi** (art. 220, alin. (2) sau (3) C. pen.); **de la 15 la 20 de ani** și interzicerea exercitării unor drepturi (art. 220, alin. (4) C. pen.);
- 4. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de corupere sexuală a minorilor, acestea vor fi:**
 - pentru forma tip (art. 221, alin. (1) C. pen.): închisoarea **de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**;
 - în cazul variantelor agravate prevăzută de art. 221, alin. (2) C. pen., pedeapsa este: închisoarea **de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi** ;
 - pentru prima variantă atenuată prevăzută de art. 221, alin. (3) C. pen.: închisoarea **de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**;
 - pentru cea de-a doua variantă atenuată prevăzută de art. 221, alin. (4) C. pen.: închisoarea **de la 1 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**;
- 5. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale, acestea vor fi:**
 - închisoarea **de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**.
- 6. Cu privire la limitele pedepsei la infracțiunea de hărțuire sexuală, acestea vor fi:**
 - închisoarea **de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi**.

III. Impactul social

Propunerea legislativă vine să descurajeze comportamentul infracțional cu privire la săvârșirea infracțiunilor împotriva libertății și integrității sexuale și să garanteze victimei și societății tragerea la răspundere penală a celui care nesocotește aceste valori sociale ocrotite.

Prezenta propunere reprezintă un imbold pentru civilizarea națiunii prin constrângere penală, prin conștientizarea faptului că integritatea fizică și psihică a persoanei are aceeași valoare constituțională și umană cu viața persoanei și că nimeni nu are dreptul să o știrbească.

Prezenta propunere urmărește să oprească discursul public violent, sexist, misogin și care instigă la săvârșirea de infracțiuni contra integrității și libertății sexuale. Cetățenii trebuie se abțină de la orice act sau fapt care poate instiga, încuraja sau promova lezarea integrității și libertății sexuale a altor persoane.

Prezenta propunere determină și alte instituții și persoane cu rol în educarea și cultivarea societății să-și reîntoarcă atenția asupra promovării și prevenirii unor astfel de infracțiuni, știindu-se că atragerea răspunderii penale va fi garantată.

Propunerea legislativă reprezintă un răspuns al oamenilor care doresc să trăiască într-o societate sigură, a femeilor care nu mai vor să fie hărțuite și batjocorite sexual și a copiilor și părinților care doresc să poată merge în siguranță pe stradă.

Prezenta propunere este un răspuns la o lume care s-a schimbat, unde noilor amenințări trebuie să le răspundem cu mijloace de protecție penală adecvate astfel încât să garantăm cu adevărat siguranța persoanei, ordinea de drept și pacea socială.

În numele inițiatorilor,

Ioan Dîrzu

Deputat PSD de Alba